

מפעילות הארגון:

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו **עובדיה יוסף ז"ל** ולה"ה
• הפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר
"הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית
יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות
וכללים • "ערון מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות •
שיעורי תורה ונסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

***8759**

www.moreshet-maran.com

מרן מוצאנו

לעילוי נשמת
שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

ניתן לתרום לפעילות הארגון בכ. אשראי ובעמדות "גדרים פלוס".

פרשת האזינו - סוכות

יג תשרי תשע"ט | גיליון מס' 240

אמרותיו

פנינים על הפרשה
ממרן רבינו הגדול זיע"א

"מכעס בניו ובנותיו" (לב, יט).

כתב מרן פוסק הדור זצוקלה"ה (ענף עץ אבות, עמוד קלב ד"ה כל בנייני):

כל ענייני העולם הזה הבל המה, מעשה תעתועים ואין ראוי לכעוס עליהם, משל לתינוק שיש לו צעצועים ובנה מהם בית קטן, ובא ילד וסתר לו את מה שבה, והתחיל התינוק לצעוק צעקה גדולה ומרה, ובא אל אביו ודרש כמנו שיעניש בעונש חמור את המזיק לו, אך אביו צחק בלבו ולא שמע אל דברי בנו, כי ידע שהכל הבל, ובנו התינוק בראותו כן חושב שאביו שונא אותו, ולכן לא בא לעזרתו לנקום נקם מאותו ילד שהרס לו את ביתו שנבנה אחרי עמל ותלאה.

כן הדבר בענייני העוה"ז, אשר עליהם אמר קהלת "הבל הבלים הכל הבל", ועל כל צער ועלבון שנגרם לאדם ע"י חבירו, הוא רוצה שמיד ה' יריב את ריבו וינקום את נקמתו, ואינו רוצה להתאזר בסבלנות, אך לאמיתו של דבר הוא דומה לאותו תינוק שפירקו את צעצועיו, וחושב שעולמו חרב עליו.

וכתב מוה"ר חיים ויטאל בשער רוח הקודש: מורי (הארי"י) ז"ל היה מקפיד מאד בענין הכעס יותר מכל שאר העבירות, ואפילו לדבר מצוה, וגם כשהייתי מלמד תורה את אחי נר"ו ולא היה מבין כרצוני, והייתי כועס עליו, הזהירני מורי ז"ל והוכיח אותי על כך במאד מאד, מפני שמידת הכעס פוגמת כל הנשמה כולה, ועושה אותה טריפה.

(משוש תבל-דברים, עמוד תסא).

שאלות שנשאל מרן הראשון לציון
רבינו יצחק יוסף שליט"א
והתשובות שהשיב

משלחן הראשון לציון

סוכה הנעשית תחת חבלי כביסה וחוטי השמל

(מתוך קובץ בית יוסף, גליון כט. מדור שו"ת הראשון לציון סימן כא)

שלצאת ידי כל הספקות יראה שיהיה ריוח בין העצים הדקים של הרעפים כשיעור ג' טפחים. ולכאורה ה"ה לחבלי הכביסה.

אולם הגרש"ז איריבך בשו"ת מנחת שלמה (סי' צא אות יט) כתב להכשיר ע"פ מ"ש הריטב"א (עירובין י:): שבדבר שעומד כך להיות פתוח לעולם, ונעשה לכך, אין אומרים בו לבד. ע"ש. ולפ"ז ה"ה בחבלי הכביסה שדרכם להיות פתוחים באויר שביניהם, שזהו סדר שימושם, אין לומר בזה לבד, ומכיון שעיקר דברי הכבוי יעקב הם רק חומרא, אין טעם להוסיף עוד חומרא על דבריו. ע"כ. גם במקראי קודש (סי' כו עמוד קו) כתב להתיר בזה. וכן העלה הגר"י פלקסר במאמרו שבקובץ נועם (חלק כ עמוד ק). ע"ש. וע"ע בספר אבן ישראל (ח"ו סי' סה עמוד קנ), ובשו"ת מנחת יצחק (חלק ח סי' נו), ובשו"ת קנין תורה (ח"ג סי' צב), ובשו"ת כנף רננה (סי' סה). ובשו"ת עמק התשובה (חא"ח סי' צו). [ילקו"י מועדים (עמ' קכה). חזו"ע סוכות (עמ' טט)].

ויש שהעירו, שיש להקפיד שלא יתלו כביסה על החוטים, כיון שיתכן שרוב השטח שבין החוטים מלא בכביסה, ואז הסוכה פסולה מן הדין. כמו כן מצוי שהכביסה נסבכת בחוטים וממלאה את כל החלל שביניהם (סוכה כהלכתה פרק ה. ובהערה לד. וע"ע בפסקי תשובות כאן מ"ש בזה). אך אינו מוכרח, ועי' בחשוקי חמד שכתב, דלשיטה זו לכאורה ה"ה אם מעל הסוכה תהיה כביסה תלויה, הסוכה תהיה כשרה, כיון שבגד המתנפנף באויר אינו מביא את הטומאה כמבואר במשנה (ה"ל), ואם כן אינו נחשב כאהל לפסול הסוכה. וצ"ע.

שאלה:

לכבוד מרן פוסק הדור הגאון רבינו יצחק יוסף שליט"א, סוכה שיש מעל הסכך חוטי חשמל או חבלים של כביסה, אם מותר לשבת מתחת לאותם מקומות שהחוטם מתוחים שם?

תשובה:

סוכה שנעשית תחת חבלי כביסה, או חוטי חשמל וטלפון, אפילו אין בין חבל לחבל שלשה טפחים, אין לפסול מטעם לבד, אלא הסוכה כשרה. ואפילו אם תלו כביסה על החבלים אין בכך כלום והסוכה כשרה.

והנה מרן בש"ע (סי' תרכו ס"ג) פסק, העושה סוכה למטה בבית שתחת הגג שהסירו ממנו הרעפים, אע"פ שנשארו העצים הדקים שהרעפים היו מונחים עליהם כשרה. והבי"ח כתב על זה, דהיינו דוקא כשיש בין העצים הללו מרחק שלשה טפחים או יותר, אבל אם אין ביניהם אלא פחות משלשה טפחים, אז הם כלבודים, ונעשו כולם כדף אחד. ואע"פ שהו"ט חולק ע"ז, משום דלבוד להחמיר לא אמרינן, (תוס' סוכה יז ע"א). וכ"כ הרב מאורי אור (חלק בן נון דף קסו ע"ב), דאנן דמניחין הלטיש אע"פ שאינם רחוקים ג' טפחים זמ"ז אין לאסור משום שאין לבד להחמיר. ע"ש. אולם המג"א (סי' תקב) ס"ל דאמרינן לבד גם להחמיר. ונע"ע בקרבן נתנאל (פ"ק דסוכה ס"ס לג אות ה), ובפרי מגדים (סי' שסג מ"ש"ז סק"א), ובשו"ת רב פעלים (ח"ד סי' כא), ובשו"ת קנין תורה (ח"ג סי' צב). והמג"א והא"ר חולקים על הבי"ח בדין הלטיש וס"ל דבכה"ג לא אמרינן לבד. וכ"פ המאמר מרדכי (שם סק"ז). אבל הרב בכורי יעקב חשב לדי' הבי"ח. וכ"כ המשנה ברורה (סי' תרכו ס"ק יז, ובשער הציון ס"ק כג)

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

ניתן להשיג את המהדורה החדשה של ספר
ילקוט יוסף - ארבעת המינים, סמוך לציונו
של מרן [הרב בלוי 14, ירושלים].

בתיאום מראש: *8759

הלימוד היומי בתורת מרן
לוח הלימוד לשבוע הקרוב

הלימוד הוא בספר חזון עובדיה שבת ח"ד • להצטרפות: 079-916-5000

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז
			מעמר	מעמרת דש הליבה סחיתה		
ג-ו	ז-י	יא-יד	טז-יז	יח-כ	ל-טו	טז-יז

לקבלת הלימוד מידי יום למייל: 9929972@gmail.com

דברי אגדה ממרן לחג הסוכות

מתוך גלינות קובץ בית יוסף

פסקיו

מדיני נויי הסוכה

א. מצוה לקשט את הסוכה בקישוטים נאים לנאותה. וכמו שדרשו חז"ל (שבת קלג:): על פסוק זה אלי ואנוהו, התנאה לפניו במצות, עשה לפניו סוכה נאה, לולב נאה, שופר נאה, ציצית נאה, ספר תורה נאה שיכתוב בו לשמו בלבד אומו, וכורכו בשיראין נאים. ע"ש. ועוד שהנוי של הסוכה עשוי להנעים עליו את ישיבתו בסוכה שתהיה עריבה עליו. (הרשב"א בתשובה סי' נה).

ב. לפיכך ראוי לעטר הסוכה בסדינים נאים ולתלות בה לנוי פרכילי ענבים ורמונים, ובקבוקים קטנים של יינות ושמינים. וכל המרבה לנאותה וליפותה הרי זה משובח (של"ה).

ג. הנוהגים להשתמש בפרוכת של בית הכנסת, הפרוסה על ארון הקודש, לנאות בה את הסוכה, יש להם על מה שיסמוכו, שלב בית דין מנתנה עליהם.

ד. כשתולה את נויי הסוכה בסכך צריך שיהיו צמודים לסכך ותלויים מתוך ארבעה טפחים (שלשים ושנים סנטימטר) מהסכך, ולא יהיו מופלגים ויורדים מן הסכך שיעור ארבעה טפחים שאז יש חשש פן יפסלו את הסוכה. (סוכה י: ובפי

ה. קישוטים ונויים שמיצרים הנוצרים לכבוד יום חג המולד שלהם, אין איסור לתלותם לנוי בסוכה, משום שנאמר תשבו כעין תדורו.

ו. המנורה של שמן התלויה בסכך של הסוכה מותר לשלשלה אף על פי שהיא יורדת מן הסכך יותר משיעור ארבעה טפחים, שנחשב הדבר כדיעבד, אך לא יאכל ולא יישן תחתיה. אבל מנורת חשמל יתנה בתוך ד' טפחים לסכך.

ז. הנוהגים לתלות בביתם תמונות פוטוגרפיות של גאוני ישראל, רשאים לתלותם לנוי בסוכה, משום שנאמר תשבו כעין תדורו.

ח. קישוטים ונויים שמיצרים הנוצרים לכבוד יום חג המולד שלהם, אין איסור לתלותם בסוכה לנוי, דהזמנה לאו מילתא היא.

ב'פסוק בנחמיה (ח, יז) נאמר, ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות, וישבו בסוכות, כי לא עשו מימי יהושע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא, ותהי שמחה גדולה מאד. ובגמרא ערכין (לב:): אמרו, אפשר בא דוד ולא עשו סוכות עד שבא עזרא? אלא דבעי רחמי על יצר הרע דעבודה זרה ובטלוהו, ואגין זכותא דארץ ישראל עלייהו כי סוכה. כלומר דאין הכוונה בפסוק על סוכות ממש, דזה ודאי שעשו בני ישראל סוכות במשך כל השנים, אלא כוונת הפסוק היא למה שעזרא ביקש רחמים מהקב"ה לבטל יצר הרע דעבודה זרה, וזכותו של עזרא הגינה עליהם שעבודה זרה זו נתבטלה. וכן הוא באורך בסנהדרין (סד.) וביומא (ט:). והגמרא בערכין ממשיכה ואומרת, והיינו דקפיד קרא עליה דיהושע, דבכל דוכתא כתיב יהושע, והכא כתיב ישוע, דבשלמא משה לא בעא רחמי (לבטל יצר הרע דעבודה זרה) משום דלא הוה ליה זכותא דארץ ישראל, אבל יהושע דהוה ליה זכותא דארץ ישראל אמאי לא בעי רחמי. ע"כ.

ובזה פירשו המפרשים מה שנאמר בפרשת ואתחנן [דברים ד כג], פן תשחיתון ועשיתם לכם פסל וכו' כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עובר את הירדן ואתם עוברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת, השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה' אלקיכם, ועשיתם לכם פסל תמונת כל וגו' [דברים ד, טז-כג], ולכאורה מה הקשר בפסוקים אלה? אלא כוונת משה רבינו עליו השלום, שאילו היה עובר את הירדן והיה בא לארץ ישראל, היה מבקש רחמים מהקב"ה ומבטל את יצר הרע דע"ז, כאשר עשו אנשי כנסת הגדולה, וכנ"ל. ומשום זכותא דאר"י היתה תפלתו מתקבלת ברצון, אבל כעת שנגזרה גזרה לבלתי עבור את הירדן, ונשאר יצר הרע דע"ז בתוקפו וגבורתו, יש לחשוש מאד פן לא יוכלו להתגבר עליו, כמו שהיה בסופו של דבר, וכדברי מנשה לרב אשי (סנהדרין קב ע"ב) אי הוות התם, הוות נקיטא בשפולי גלימך ורהטת אבתראי. ופירש רש"י, היית מגביה שפת חלוקך מבין רגליך כדי שתהיה קל לרוץ והיית רץ לשם לעבוד עבודה זרה, מפני שיצה"ר של ע"ז היה שולט במאד. ומכ"מ זכות אר"י גדולה מאד לבטל כח היצה"ר דע"ז על ידי תפלה ורחמים.

הנהגותיו

עובדות מהנהגותיו והליכותיו של מרן רבינו זצוקללה"ה

אותי באו לשמוע אלפים!

סיפר מרן פוסק הדור זצוקללה"ה: הייתי פעם בבאר שבע, היו אלו ימי הבחירות, ואני הגעתי לשם להשתתף בעצרת תשובה וחזיון, ובאותו יום גם ראש הממשלה בכבודו ובעצמו הגיע לעיר באר שבע לעשות שם תעמולת בחירות. והנה כשסיימנו את עצרת התשובה ונסעתי אל מנחת המסוקים כדי לחזור לירושלים, פגש אותי שם ראש הממשלה, וקודם שעלה למסוק שלו, ניגש אלי ואמר: "כבוד הרב, מאות של אנשים באו לשמוע אותי!". ואני השבתי לו: "וברוך ה' אותי באו לשמוע אלפים אלפים, הכה שאול באלפיו ודוד ברבבותיו" ... העם צמא לשמוע את דבר ה'.

מורה הדרך של הדור

כתב הגאון הגדול רבי חיים רבי שליט"א ראש מוסדות "עטרת חכמים" בחולון (במכתב ברכה לספר 'אך טוב וחסד', אשקלון תשע"א): "זכינו בדור היתום שלנו אשר בעוונותינו הרבים יש כל כך הרבה בלבולים בהלכה, בהשקפה, בהנהגות הטובות, וגם בנושא הכשרויות אשר זה פוסל של זה ולהיפך, ואשרינו שזכינו למרן רבינו הגדול בעל היביע אומר וטהרת הבית וחזון עובדיה (שליט"א), אשר לא חת מפני כל, ומגלה דעתו ועושה עמנו חסד כאשר מביא מהפוסקים בעין טובה למעיין המבקש לראות בגופן של דברים, בכוחא דהיתרא עדיף, שבוה מדקדק טובא..." (משוש תבל).

אבא,
אנחנו ממשיכים
את דרכך!

ממשיכים
את מורשת מרן
לדורות הבאים...